

Зеркало

Ельцин может вернуть смертную казнь

"Дейла телеграф" (Великобритания): "Возможно, Россия восстанавит смертную казнь в ответ на волну жестоких преступлений, заявил высокопоставленный сотрудник президента Ельцина. Ельцин ввел мораторий на применение высшей меры наказания в 1996 году при вступлении России в Совет Европы. Участие в этой организации исключает смертную казнь в мирное время. Но убийство в прошлом месяце либерального парламентария Галины Старовойтовой усилило призывы разных политических сил к борьбе с преступностью более жесткими методами. Его (советника президента по правам человека Владимира Карпачкина. — Прим. ред.) заявления последовали за крайние твердыми ремарками премьер-министра Евгения Примакова, который сказал по телевидению в минувшие выходные, что преступники брошены стране вызов".

США могут сократить свой ядерный арсенал

"Крисчен сайенс монитор" (США): "Когда Советский Союз развалился на части в сентябре 1991 года, унося с собой "холодную войну", бывший президент Буш выбрал этот момент для азиатской стратегической игры по высоким ставкам. Предприняв шаг в направлении завершения периода балансирования на краю атомной пропасти и одновременно в поддержку российских реформаторов, он решил в одностороннем порядке выбросить тысячи ядерных боеголовок, дезактивировать 450 ракет дальнего радиуса действия и вывести бомбардировщики США из состояния 24-часовой боевой готовности. Этот жест возмездия действовал. В следующем месяце Кремль ответил собственными радикальными мерами, включившими себя предложение начать переговоры о сокращении половины из 6 тысяч боеголовок, которые стороны могли бы использовать в соответствии с договором о сокращении стратегических наступательных вооружений от 1991 года (СНВ-1). Многие эксперты и некоторые лидеры демократической партии заявляют, что настал момент для того, чтобы президент Клинтон выступил с собственной стратегической инициативой в отношении одностороннего сокращения боеголовок. А поддержка точки зрения может прийти из неожиданного места. Официальные лица Пентагона призывают Клинтон в одностороннем порядке рассмотреть возможность сокращения арсенала США до установленного СНВ-1 максимального уровня".

Следующая горячая точка на Балканах?

"Крисчен сайенс монитор" (США): "После бурного десятилетия, в ходе которого Югославия распалась на части, в сербской экономике опустился до уровня "третьего мира", времена стали быстро меняться в северной провинции Воеводина. Ее население живет все хуже. Все больше и больше Воеводина хочет автономии. Междоусобицы наблюдатели опасаются, что Воеводина войдет в историю как дуги сербской провинции — Косово, которая борется за автономию, и тем самым превратится в новую горячую точку на Балканах. "Мы не спускаем глаз с Воеводины, особенно с напряженности вокруг проблемы автономии, — говорит один западный дипломат в Белграде. — Такой ход дел может толкнуть к полнотерроризму. Какие-то радикальные события в Воеводине способны дестабилизировать весь регион". Сельское хозяйство и нефтяная промышленность Воеводины обеспечивают 40 процентов бюджета Сербии. Однако эти деньги попадают в коррупционные потоки в Белграде и редко возвращаются назад. Хотя Воеводина далека от превращения в новое Косово, опросы населения в последние 4 года показывают, что воеводчане имеют тенденцию к росту: 65 процентов опрошенных высказываются в пользу большей автономии, а еще 15 процентов хотят, чтобы Воеводина получила статус республики наравне с Сербией и Черногорией".

"Райски пацалунак" з Шуміліна

Дэфіцыт напітку, без якога нематчыма ўвайшці навагодні стол, запойныя прылучыцца шумілінасага прадпрыемства "Вежа". Тут уступіла ў строй пастаўленая з Італіі лінія па вытворчасці шампанскага. Намеснік старшыні Віцебскага аблвыканкама Мікалай Федарчук разразаў чырвоную стужку — і з канверса вышлі першыя бутэлкі іскрыстага напітку пад назвай "Райскі пацалунак". У снежні ў гандлёвую сетку паступілі больш за 600 тысяч бутэлек святочнага віна.

Вольга СІДАРОВІЧ.

Литовскому президенту можно пить шампанское

Как известно, Литва после восстановления независимости избрала своего второго президента. Им стал эколог В.Адамкус, представитель эмиграции, большую часть жизни проживший за океаном. Теперь уже можно сказать: Литва сделала правильный выбор. Дела у наших соседей идут хорошо! На снимке: чета Адамкусов поднимает шампанское.

Кримінал

Кривавая траса

Вось і дажылі мы да таго моманту, калі ездзіць па дарогах краіны стала проста небяспечна для ўласнага жыцця, таму што ўсё часцей рабуюць, а то і забіваюць. Здарылася дзве крывавыя разборкі. Спачатку ў Польша была абстрэліная аўтамабільная аварыя, на якой загінулі дзве крывавыя разборкі. Генальны прэзідэнт выказаў спадзяванне, што шырэйшай і празманструе такіх высокі ўзровень. Гледзячы зможу пазнаёміцца з маладымі талентамі выкапана, пакуль невядомым шырокі аўдыторы. Вядомая ж музыканты прадставіць увазе аматараў блуз новыя прыекты.

На наступны дзень ужо на расійскай тэрыторыі ў аўтамабільнае "Фольксваген" быў зноўдзены труп беларускага крмінальнага аўтарытэта з Наваполацка, які хаваўся ад прадстаўлення прыватных арганізацый. У гэты судовай калегіі па крмінальных справах Віцебскага абласнога суда вынесены прысуд па справе вясёлым непрыязнавым з горада нафтапрамысловым, які таксама прамысловым рабункам на дарогах вольскай. Сяў пазваўся вольска членаў банды, пачынаў з якіх былі студэнтамі ўніверсітэта, тэрмінам на 6—8 гадоў. Але хто дасць паранты, што пачаў гэтага на нашых дарогах стане спакійней?

Уладзімір ШАЙКОЎ.

Блюз живе ў Мінску

18—19 снежня ў канцэртнай зале "Капітан" у Мінску пройдуць III міжнародны фестываль "Блюз живе ў Мінску". Яго арганізатарам традыцыйна выступіў "Стар-клуб", падтрымку аказваў Мікалай Карпачкін. На прэс-канферэнцыі, прысвечанай маючаму адыішча фестывалю, прэзідэнт "Стар-клуба" Генальны прэзідэнт выказаў спадзяванне, што шырэйшай і празманструе такіх высокі ўзровень. Гледзячы зможу пазнаёміцца з маладымі талентамі выкапана, пакуль невядомым шырокі аўдыторы. Вядомая ж музыканты прадставіць увазе аматараў блуз новыя прыекты.

Сваю плюбоўну задачу "Стар-клуб" бачыць у папулярызаванні і прапагандазе блюзу. Клуб рэгулярна, па чацвяргах, праводзіць азіянныя вечары ў кафе "Арханада", дзе збіраецца эліта беларускага блюза, а таксама маладзёжныя — у клубе "Акварыум". А раз у год ён арганізоўвае міжнародны фестываль "Блюз живе ў Мінску", які мас добрую рэзультат і карыстаецца павышаным прафесіяналам.

У гэтым годзе гэсіямі ўдзельнікам фестывалю стануць: "Літа блюз" (Літва), якая падрыхтавала прыекты сумесна з беларускай групай "Крэма"; Энвер Ізмайлаў (Украіна); Лена Ледаф (Польша); прадстаўнікі Беларусі — Уладзімір Угольскі, Іван Маркаў, "Стокс", "Блюз Грудна", "Дзілканс", "Князь Мішкін" і інш.

Марыя ПІЯТРОВА, БелаПАН.

У Віцебску адкрыты

X міжнародны фестываль імя І.Саларцінскага

У Віцебску ўрачыста адкрыты X міжнародны музычны фестываль імя Івана Саларцінскага. Павага да памяці выдатнага музычнага асцетніка прыцягнула на фестываль прадстаўнікоў з Расіі, Польшчы і Германіі.

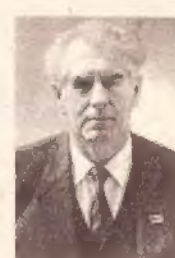
Галоўнай канцэртнай

пляншыйкай стала музыковае музычнае пучылішча, якое носьбіт імя Саларцінскага. У праграме фестывалю — традыцыйныя чытанні "Віцебскі рэнесанс пачатку XX стагоддзя", канцэрты, выставы, сустрэчы ў гарадской музычнай гасіцёні.

Дзюен ГАЙ.

Нін ГІЛЕВІЧ

Вершы з зазімку 1998-га

У Рэсці, прыроўненай к валату, баганейшай за ўсё на планеце, папіраюць настайнікі з галаду, застаюцца сіротамі дзеці.

У Рэсці, якую я змалоду наважало, як родную крэўна, папіраюць настайнікі з галаду. Я намер бы таксама, напэўна.

Адцягвай бы і знікнуў у вырай — там, адкуль у жыццё не аярнуцца. У жыццё, дзе апошнія выразкі імем Бога і Радзімы клянуцца. 1998, снежань.

Метамарфозы

Як пераіначылася нацыя! Была, наскі чалавек, пакуль рукамі не панацае — хатком не купіць рэч павек.

Цяпер — мы пільнасьць гэту страцілі: замест здаровага каля — напаліваную здыхаліну купілім з талка і штодня.

Раней — не толькі ўласным страўнікам жылі мы. Клопат-одум браў: а ці багата ўнукам-праўнукам дадзім мы ў спадчыну добра?

Цяпер — пакуль сям-так трымаемся і нешта нейкае жывым — мы ў лёс напачадаў не ўзіраемся, увек наступны не глядзім.

Раней — абдзеленага розумам, каму Бог мала ўсёлаў у лоб, хрысцілі пазна і без розуму: "Дурні! Елун! Асталон!"

Цяпер — і мудрым штось нашкодзіла, і шчына ўжо вучоны пан: "А можа, сам я — дурань, бодзіла, абалтусе, блупень, блан?" 1998, снежань.

Брава, Айчына!

Божка! Калыкі выходзіць газет! Наваг назваў усё не запамінаць. Наваг бела асвоіць вычыма — і то нематчыма.

А найбольш здаўляе, што ёсць чым усе іх запойніць. Гэта ж калыкі патрэбна мець розуму! Брава, Айчына!

Во прарвала, шугнула, пагнала, папёрла, панесла! Удзялю, як цяжка было папіраць гэту масу плячыма. Як было ў чарапах перапоўненых грузна і цесна! Як свабодна і лёгка цяпер там зрабілася! Брава, Айчына!

1998, лістапад.

Нарэшце

Ну дзякуй Богу! Дзякуй Богу! Нарэшце мёртвую аблогу, дзіран-пустыр у творчых муках магутны розум узарэ. Гуманітарная навука так іранічна, так напэр — аж ныл закурцыца стабым! У граць не ўдарым мы ілбом!

Чаму яна ў нас так ослабла? Бо не на той ступілі шых. Самадзяржаў-праваслаўя ўжо была спусціла сцяг.

Цяпер мы ўбачылі аскрава, якую выбіраць з трох дарог: налева, прама ці направа — каб не скапыцца, крый Бог! Цяпер мы тое ўсё завершым, што пачалі даўным-даўно — з Іванам Грозным, з Пётрам Першым і з Кацярынай заадно. Цяпер мы так згуртуем сілу — каб болыя паразы не зналіца, каб назаўсёды ў даа-маглі душу Купалаву заацяці.

Ах, камандзёры, камандзёры зраца-ідэй, зраца-наву! Вы раздалі сакеры-пёры, каб як хутчэй падсекчы сук — той, на які ўсёдазіла вас страва вядома ў смутны час. Ды гэтым вас даймаць дарма: за гэта страва ў вас няма. Вам, як і зрынцееся вобзём з таго сук, на ўсё нахача: Люцыпар вас і ў пекле возыме на смачны хлеб, на сытны харч. 1998, лістапад.

Беларускі кнігазбор

Няхай увойдзе ў вашу хату Ян Баршчэўскі

Серыя "Беларускі кнігазбор" ужо набыла вялікую папулярнасць сярод чытацкай нашай, так і замежных краін. Нядаўна выдасціва парадвала сваіх прыхільнікаў сёмым па ліку томам — "Выбранымі творамі" Яна Баршчэўскага — аднаго з пачынальчыкаў новай беларускай літаратуры. І зноў "Беларускі кнігазбор" не здрадзіў сваёму дэвізу: у залатой серыі — усе самае лепшае.

Войны том вяртае чытачам імя выдатнага пісьменніка XIX ст. першага беларускага фантаста, які, жыўчы ў Пецярбурзе, быў у добрых стасунках з Адамам Міцкевічам, Тарасам Шаўчэнкам, з рускімі літаратарамі. Упершыню чытач мас магчыма пазнаёміцца з усімі жанрамі творчасці Яна Баршчэўскага. У кнізе змешчаны яго першыя беларускія творы, а таксама напісаныя па-польску вершы, баллады, санеты ў перакладзе Уладзіміра Дубоў. Чыгара Баралудзіна, Кастуся Цішэвіча і іншых.

Чытач знайдзе тут велікі папулярны фантастычны аповесць "Шляхціч Завальня", на аснове якога рэжысёр Віктар Тураў стварыў аднайменны кінафільм. Змешчаны таксама фантастычны аповесць "Драўляны дзядок і ка-

бета Ісекта" і "Душа не ў сваім целе", у вобразе галоўнага героя ў апошняй аўтар паказваў беларускага паэта Франца Савіча. Заікаваць чытача і пісьмы Яна Баршчэўскага да яго каханай Юлі Корсак і вядомага польскага пісьменніка Юзафа Крашчэўскага.

Сучаснік паэта крытык Міхал Грабюўскі трапіна вызначыў творчую манеру Яна Баршчэўскага: "ён велікім дасканалым ведае ўсю Беларусь, бо разую трываць абышоў яе пешшу і штогодна наведвае не цяпер з Пецярбурга. І ўсюды там ён жаланы гасць... з'яўляючыся бардам той старонкі, ён сыпле, бы з рукава, апаваданымі і анекдотамі. Дзівосны ў яго інстынкт у апрацоўцы паданняў: не дадае амаль нічога свайго, а між тым усе становіцца яго ўласным. Голы запіс казкі не меў бы асаблівай каштоўнасці, але ён спалучае гэту казку з іншымі паданнямі, дасканалым драматызаваў — і раптам вырастае цэлы твор, поўны прастапароднай прайды і самага сапраўднага жыцця".

Творы Яна Баршчэўскага нясуць у сабе сапраўдную народную мудрасць і разузна-дэкарысцкі погляд на свет:

Адгукіцеся!..

Страшна. Жудасна. Дзіка...

Паблізу адной з вёсак Глушчыны быў знойдзены труп маладой жанчыны. Яе збіла "фура", якая везла шчысць скрыну гарэлкі. Узбуджана па факце справы ішла шых, нават раскрыта. Шафэр у выніку застаўся невінаватым. Але ж не ў гэтым справа. Нас, жыхароў шыха гарадка, узрушыла зусім іншае.

Тры дні труп акрываўленай жанчыны, нечай дадкі, нечай маці, праяляжы у мясцовай балніцы. Усе моўчыі чакалі, што нехта з родных прыйдзе, апазнае, забярэ, належна пахавае. Така не здарылася. Цел пераправіў у Бабруйск, там яно праяляжыла шыха каля тыдня. Неўзабаве па Глуску прайшла чутка аб тым, што жанчыну бышам нехта апазнаў. Але ж не. Нехта памыліўся. Труп зноў вярнуўся ў Глуск. Гру-

завік з целама пакойніцы, захутаным у прасціну і кінутым у дамавіну, некалькі гадзін стаў лі дзяржэй райадзель унутрашніх спраў. А міма праходзілі людзі, і ніхто не звяртаў увагі. Якая нелюдзінасць, якая абыха-вае! І нашай міліцыі, і ўлады ўвогуле, і ўсё нас. Загінуў чалавек, што 6 па-людску пахавалі, а тут... Ні раённая газета "Радзіма", ні тым больш "аператыўнае" мясцовае ралёе "Голас Глушчыны" за ўвесь гэты час не падалі нават ніякай казкі.

А неслася маці чакане — не дакажашча свайго дзіцяці, будзеш дзеці... Страшна, калі раптоўна знікае чалавек. Жанчыну пахавалі як бамба. На пахаванні прысутнічалі шафэр, следчы і два "судачнікі". Гэта ўжо трыдзесятае года, захаванае

"Не буду ні хваліць, ні ганіць жанчыну, бо ўсе чыткі Евы такія і мусюць быць такімі, якімі іх стварыла прырода. Скажу толькі, што вужака зодата і ганарлівасці зьяўля Адэлю, яна здарэліся Севярыну і выйшла за інішага" ("Драўляны дзядок і кабета Ісекта").

І сёння творы Яна Баршчэўскага надзвычай актуальныя таму, што падчас царавання Мікалая I, калі на нашу краіну глядзелі як на паўночна-заходнюю ўскраіну вялікадзяржаўнай Расіі, аўтар сцвярджаў, што Беларусь — гэта сапраўдная краіна, што яна мае сваё гісторыю і культуру.

Выдазена ў "Беларускім кнігазборы" кніга выбраных твораў Яна Баршчэўскага, безумоўна, упрыгожыць кожную хатнюю бібліятэку і будзе карыснай для велікі шырокага кола чытацка, а таксама для студэнтаў і школьнікаў, якія хочаць ведаць гісторыю свайго Беларусі, яе літаратуры.

На кнігі серыі "Беларускі кнігазбор" вы можаце падпісацца па адрасе: 220050, г. Мінск, Рэвалюцыйная 15, МРА "Шчытныя".

Кацярына НІКІШЫНА.

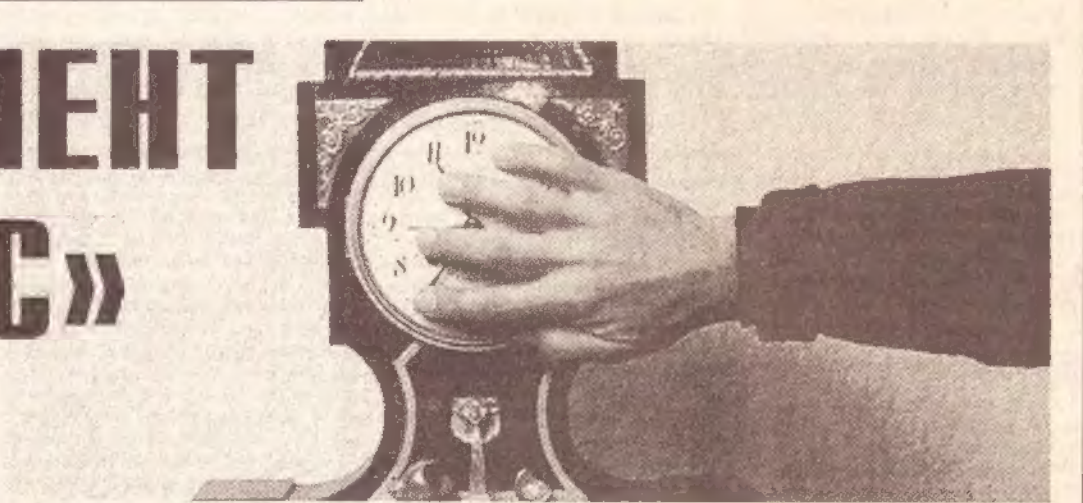
ЭКСПЕРИМЕНТ «ФЕНИКС»

Амерыканскія ўченые продолжают эксперименты по созданию «машин времени». Об этом рассказал журналистам инженер Эл Билек, который, по его собственным словам, принимал непосредственное участие в закрытом проекте под кодовым названием «Феникс». «Машина времени» якобы уже действует. Это огромный магнетрон — прибор, создающий мощное электромагнитное поле, — с помощью которого исследователи уже не раз успешно перемещали в прошлое разнообразные предметы.

Можно ли доверять столь фантастической информации? Дополнительные сведения по эксперименту «Феникс», которые нам удалось выудить из сети «Интернет», не прояснили, а, скорее, еще больше запутали ситуацию. Слыхом уж невероятным был пилот открытия Билека, который, оказавшись, не просто участвовал в разработке магнетрона, но даже испытал его воздействие на себе, побывав в прошлом. «Путешественник во времени» утверждает, что до эксперимента его звали вовсе не Эл Билек, а Эдвард Камерон. Но побывав в камере магнетрона и вернувшись из прошлого, он обнаружил, что фамилия Камерон никому не знакома. Более того, она исчезла из всех списков и документов, сменившись на другую. Даже старые друзья утверждали, что с детства знали его как Билека...

Все это слишком похоже на обычную «газетную утку». Тем более, что других фактов, подтверждающих существование проекта «Феникс», кроме рассказа самого Билека, опубликованного в нескольких американских изданиях, нам обнаружить не удалось. Впрочем, это никоим образом не умаляет самую проблему возможности «путешествия во времени». Изучая «дело Билека», мы попутно обнаружили множество других историй и свидетельских показаний, повествующих о причудливом поведении времени. Если принять их на веру, то остается только признать, что в спокойном

Верить — не верить?

свист, и на землю упала бомба. Бывший мэр города Криспин Лорэн рассказал журналистам, что в 1943 году, когда он был еще мальчишкой, на город совершил налет одинокий бомбардировщик. «Мессершмитт-110», по всей видимости, возвращавшийся после бомбежки Англии. Он и сбросил неиспользованную бомбу на Сен-Жустин. «Мы думали, что погнем все до одного», — вспоминает Лорэн. — когда на фоне гудящего самолета раздавался свет падающего фугаса. Звук становился все громче по мере приближения к земле. И вдруг все смолкло. Бомба так и не упала.

Неужели «машина времени» действительно существует?

Жители осматривали тогда все окрестности, но ничего не нашли. И вот с задержкой в 53 года бомба (местные жители почему-то уверены, что именно та самая!) все же долетела до земли и взорвалась.

А вот письмо, пришедшее на нашу интернетовскую страничку из России. Некто И.Даргородцев сообщает: «Держули мы с отцом на окраине гаражного кооператива. Было 4.30 утра. На улице, естественно, ни души. Ковыряемся с машиной, наполовину выдвинув от гаража. Вдруг раздаётся удар о землю, и мимо нас прокатывается покрывало. Перева моль — кто-то скинул с крыши. Лестница рядом, взлетает по ней наверх. Никого. Спускаюсь с другой стороны гаражей — опять никого. На покрывале надпись: «Резинотрест СССР. 1932 г.» Ни к одному колесу не подходит. Валется в гара-

ж, начинаю сильно отставать. Цветы, помещенные в том же углу, сохраняются намного дольше. Конечно, тому могут быть и более простые объяснения. Но мне кажется, что виной этим чудесам являются какие-то «хрональные захирения». Ведь в обычной жизни, как правило, мы забываем, что время — это нечто большее, чем просто промежуток между делениями на циферблате. Попад в такой «вихрь», объект может не просто стареть чуть быстрее или медленнее, но и вовсе перенестись в другое время...»

Не этим ли объясняется существование так называемых НИО — непознанных ископаемых объектов, составляющих немало головной боли археологам и историкам. Вот лишь несколько примеров: Зальцбургский параллелепипед найден рабочим фабрики Иксидора Брауна в городе Шендорфе (Австрия) 1 ноября 1885 года в куске угля, предназначенного на растопку. Горный инженер Фрид-

рих Гурпел, исследовавший НИО, отнес находку к классу железистых метеороидов. Странную правильную форму он объяснил следами искусственной обработки. Инженер считал, что это орудие древнего человека — молоток. Об этом свидетельствовала канавка, веревка к деревянной ручке. Но предмет найден в угле, возраст которого определяется примерно в 25—55 миллионов лет. Тогда человека еще не было! Или вот такой загадочный НИО — стальной гвоздь, найденный в Кингдском карьере в Северной Британии. Он находился внутри плотно спрессованного песчаника, и лишь острое, изъеденное ржавчиной, выходило наружу. По условиям образования этой породы гвоздь попал в нее минимум несколько миллионов лет назад. Подобных загадок немало. Но насколько они связаны со свойствами времени? Трудно сказать. Наш поиск в Интернете, увы, не принес никаких реальных доказательств тому, что (кроме теоретических работ, однозначно доказывающих, что ход времени сплосбен меняться) ведутся какие-либо практические эксперименты в этой области. Впрочем, если эти работы засекречены, так и должно быть. А напоследок небольшая «информация к размышлению».

Игорь ЦАРЕВ.

На связи...

У меня говорит телефон

У каждого свое. У кого-то любимая собачка, у кого-то последняя марка автомобиля. Кто-то любит вечерами читать анекдоты, кто-то — смотреть сериалы. А у меня — "говорящий" телефон...

"Кто говорит?" — Слон

Надо мне позвонить куда-нибудь, снимаю трубку, а там вместо привычных гудков слышу чужой голос. Вера, например, немолодая женщина рассказывает другу о своей неуправляемой дочери. Что делать с семилетней девочкой, у которой на уме одни танцы-шманцы и гуляния до утра? "Перебеситесь, — успокаивает женщину приятный баритон. — У нее возраст такой, переходный. Ты, главное, смотри, чтобы наркотики не пробовала, да в школу не пришла. А остальное сойдет". "А как смотреть-то?" — упавшим голосом отвечает собеседница. Обычные проблемы, нормальные разговоры. А бывают и такие беседы, что просто обхохочишься.

"А потом позвонили мартышки..."

Еще летом, когда телефон нам только поставили, я просто опешела от разговоров двух девушек. Одна, как я поняла, работала в поликлинике медсестрой и делилась с подружкой впечатлениями после трудового дня.

Захожу в кабинет женщины лет пятидесяти, — смеется в трубку собеседница. Видно, стесняется и говорит: "У моей двадцатидвухлетней дочери появились какие-то странности выделения". Врач ее спрашивает: "А дочка где?" "Вы знаете, она у меня такая стеснительная. Я вам ее трусики принесла. Вот, смотрите..."

— Да ты что? — удивляется подружка. Пожалуй, мне стоит объяснить. Живу я в Минском районе. В ста метрах от дорожного знака, который сообщает всем проезжающим, что именно в этом месте заканчивается Минск. Так что от моего дома до столицы нашего любимого государства рукой подать. И автобус у нас ходит городской. И почти все жители поселка работают в Минске. Дети ходят в стеснительные школы и детские сады. Даже не ощущаешь, что мы за чертой Минска. Только вот телефонная связь подкачала.

Сначала, признаюсь честно, я мужественно терпела "выходки" моего телефона. Успокаивала себя и не позволяла нервничать, когда городская линия была постоянно занята. Тактика не клала трубку, когда слышала обрывки чужого разговора. А потом сработало чисто журналистский интерес. "Любопытно, что обсуждают по телефону наши люди?"

"И такая дребедень целый день"

Четырехдневное вечернее дежурство у телефонного аппарата позволило собрать столько материала, что и газетной странички не хватит. Как правило, легко вникнуть в чужой разговор было с семи до девяти вечера. Народ возвращался с работы и начинал активно названивать своим приятелям и знакомым.

О чем только не говорят наши люди! Многие обсуждают "особенности текущего момента". Когда докладывают до роли правительств и президента в обиходной жизни, то непременно вспоминают об особенностях нашей связи и предупреждают: "Поговорим об этом при встрече. Ты же знаешь, какой у нас телефон?"

Пожилые голоса обсуждают цены на продукты, молодые — на косметику, наряды и услуги. Никогда не забуду вздох разочарования, вырвавшийся у одной из дам, узнавшей от подружки, что помада "Lutense" в торговом доме "Первомайский" стоит 870 тысяч. "А я купила за миллион триста", — чуть не плакала девушка.

"Вы б, газели, не галдели..."

Особые разговоры у наших детей. Реже об уроках и домашних заданиях, все чаще на тему любви. За окошко, например, купил "CD ROM" с компьютерными играми, смог ли посмотреть вчерашнюю "ночную фильму про големов". Особенно впечатлила меня беседа двух мальчишек, по голосу, наверное, лет двенадцати. Ребята разрабатывали план, как отомстить однокласснику за то, что он пришел в школу в новых кроссовках и "так нагло выпендривался".

"Надо ему эти красные на уши повязать", — рассуждал один. "Ну и что, снимет и пойдет, а война какое дело. Надо что-то другое придумать, чтобы больше не появлялся", — мыслит другой. "Интересная идея" на сей счет в юных головах так и не родилась, и отроки решили посоветоваться с "Наглым", как я поняла, школьным авторитетом.

"А потом позвонил крокодил и со слезами просил..."

Вскаки раз, снимаю трубку, я предполагаю: а ведь и меня

могут слушать. Когда мы с коллегами по работе перемываем косточки своему начальству, иногда думаем: "А вдруг этот разговор станет достоянием чужих-нибудь ушей". Самое интересное, что особенности нашей телефонной связи хорошо известны всем, но это никоим образом не мешает нам открывать по телефону.

Пришлось мне однажды услышать, как объясняется в своих чувствах любимой какой-то мужчина. "А вдруг муж сейчас домой звонит", — пыталась остановить его женщина. Но это замечание мужской пыл никак не остудило, а, кажется, наоборот даже подогревало. Даме, чувствовалось, слова эти давали и слух и сердце. Разум она понимала, что разговор может наложить беду, но возражать все же не стала.

Часто, правда, когда я снимала трубку своего телефона и слышала в ней голоса, кто-то из говорящих, замечал: "Кто-то слушает" и переходил на привычное беспристрастное: "Ну, ясно", "что еще нового", "как дела".

"Повесьте, пожалуйста, трубку!"

Такой вот у меня телефон — современное средство связи. Если кто послушает чужие разговоры, можно анализ провести, чем живет, интересуется, на что надеется, о чем мечтает наш народ. И никакие социальные опросы не надо. А может, мне свои услуги нашей службе безопасности предложить? Зачем им тратить на современную систему технических средств для оперативно-розыскных мероприятий, искать деньги, валюту? В моем лице такой осветитель пропалает! Шутка, конечно. А если подумать серьезно...

В цивилизованных странах люди успешно используют телефонную связь. У них так и слышны прекрасная и уверенность, что никто их разговоры не слушает. Для нас же счастье, когда с первого раза смог дозвониться туда, куда хотел, когда хорошо слышны своего собеседника на том конце телефонного провода, когда тебе кажется, что никто нас не подслушивает... И пусть попробует мне возразить какой-нибудь чиновник из Министерства связи. По спорим...

Мария ЭЙСМОНТ.

Ровно 10 лет назад по инициативе Владимира Довженко был создан популярный белорусский телеклуб "Сидяч". Тогда же, в 1988 году, у обычного 43-летнего рабочего фрезеровщика Михаила Васильевича Васильева открылся дар целителя-экстрасенса... А недавно он прибыл из родного города Чебоксары в Минск — на празднование юбилей "Сидяча" — уникального телевизионного телеклуба своими уникальными способностями.

Любимое занятие Михаила — определение геологических зон. Раньше таких людей называли лозоходцами, теперь это целая профессия — оператор-биолокал. Без их помощи трудно выбрать идеальное место (обязательно с положительной энергетикой) для построения церкви, отыскать месторождение полезных ископаемых, правильно расставить мебель в квартире, что зачастую способствует исцелению "бездельных" с точки зрения медиков больных.

Кстати, Васильев состоит в ассоциации народных целителей России, а наряду с этим имеет еще и специальную медбрату, полученную в медицинском училище. Хулошавый, мрачноватый на вид, он производит впечатление немого бодзениного человека. Однако сам целитель утверждает, что здоров на все сто процентов! А

Человек-магнит

как же иначе, ведь он обладает мощным биополем, колоссальным зарядом энергии! В биографии этого человека есть и печальный факт: мать, родив его в

бане, бросила нежеланного ребенка в калду с водой... Младенца спасли, но от страданий не застраховали: рос в детстве, воспитывался в школе-интернате... Сейчас Михаил сам отец, очень любит своих малышей Олю и Серёжу, рисует для них кукол, машинки... Впрочем, из

за того, что часто откликается на предложения выступить, исцелить больных (например, избавить от порчи или, что еще сложнее, от родового проклятия)

празднике города без помощи рук удерживал на груди практически в вертикальном положении мраморную плиту весом 113 кг (хотя собственный вес рекордсмена не превышает 57 кг). В телеклубе "Сидяч" Михаил продемонстрировал умение "приклеивать" к своей груди не только мрамор, но и увесистый лист стекла. А железную 50-килограммовую плиту, привинченную к своей груди, вынул из нее, не повредив себе.

Следует отметить, что чудотворчество белорусского целителя является одним из видов, не курит и категорически не принимает, так сказать, "на рухляк" спиртных напитков. Разве что на Новый год бокал шампанского — за то, чтобы всем людям на Земле хорошо было.

"В каждом из нас есть определенная задатки, нужно только суметь их выявить, развить", — убежден "человек-магнит". — Наша беда в том, что многие люди теряют свои способности, пропавают их или отключаются... А я вовремя поймал свою жар-птицу за хвост".

Васильев КЛИМЕНКО. Фото Игоря Макаловича. На снимке: Михаил Васильев во время съемки в телеклубе "Сидяч".

Канадский гумар

Не дай Бог пераблытаць...

ныя пераклічы свет увернем. — У такім выпадку прашу рэалізаваць іх толькі абсалютна адроз, каб усе засталася на сваім месцы.

Столькі не вып'ю. Сустрэкаюцца два сябры. — У мяне ў машыне сядзяць дзве жанчыны.

— Ну і як яны? — Калі выпіць, дык нічога. Мужчына падыходзіць да машыны, адкрывае дзверку, глядзіць на жанчын:

— Не, я столькі не вып'ю! Інструктаж. Вопытныя скартэры ідзе на пенсію і кансультацыю сваю маладога зменшчыцу.

Вер людзям на слова. Але слова павіны быць заверана палісам шэфі. Не шукай адгаворак: яны заўсёды павіны быць пад рукой.

— Нарэшце — не прымай нападзенняў, не прынямай адпаведную позу. Ну, ты ведаеш, якую!

Псіхолог. — Ева! — загадвае дырэктар скартэры. — Калі прыйдзе містар Сміт, дык скажыце яму, што мяне няма.

— Добра. — І, галоўнае, не займайся пры гэтым аніякай працай, інакш ён адрозу зразумее, што вы хлусіце.

Нарэшце, ужо...

Метрліталь павучае маладога афіцэра. — Ешце два словы, якія гарантуюць паспях добрых настрояў.

— Менавіта якія, шэф? — Пры сустрэчы — "нарэшце", а пры разлітанні — "ужо"! Але не дай Бог пераблытаць...

Хворы мільянер. — Доктар, калі я ачунаю, я ахвораю 500 тысячамі доларамі на вашу новую балычню, — хрыпчэ хворы мільянер.

Праз некалькі месяцаў урач сустрэкае свайго былога пацыента. Выглядаў у яго балычэ. — Я рады, што вы адчуваеце сябе выдатна і хацеў бы пагартурыць з вамі пра грошы для новай балычні, якія вы абылі. — Я абыду! — дзіўліва мільянер. — Як жа сур'ёзна быў я хворы! Нават трынуў...

Умова. На экзамене ў медінстытуце студэнт адказвае на пытанне "Прыкметы цяжарнасці". Яму падказваюць: "Валасы выпадаюць, ногі крывава, вачкі жывот..."

Ен паўтарыў. — Прысяжце яму за...

сташа пасля экзамена. Студэнт заходзіць у кабінет і бачыць професара голага. Той пытае:

— Ногі ў мяне крывава? — Валасы выпадаюць? — Выпілі? — Жывот вялікі? — Вялікі.

— Вось калі я раджу, лічы, што ты здаў экзамен!

Сутнасць

Фермер звяртаецца да хатніх птушак.

— Я сабраў вас усіх, каб абмеркаваць з вамі важныя пытанні: з якім соусам вас гатаваць? — Але ж мы не хочам, каб нас з'лілі!

— Аднак не па сутнасці пытання, вы ўхіліліся ад абмеркавання тэмы. Гаворка ідзе не пра тое, што вы хочаце або не, а пра тое, як нас зварыць.

Я іграў на рылі

Сустрэліся два музыканты. — Гэтаму містэру я ўчора ўратаваў жыццё. — Не можа быць! Якім чынам?

— Я іграў на рылі, а ён, селзчыч побач, заявіў, што мая ігра загоніць яго ў магілу. Ну, я адразу спыніўся! — ты бачыш — ён жывы-здоровы.

Падрыхтаваў: Пётр СТЭФАНОВІЧ.

Спёры выратавалі мост

Толькі з дапамогай вясных спецыялістаў-падаруноў удалялося вызваліць ад лядовай палюны надыня ўзвешаны жалезабетонны мост на рацэ Удзі Чашніцкага раёна. Сёлётні небыўшы маразы салезнічалі актыўна лядуварэння на вадзе і вадзе Вяшчэччыны, а ў гэтым месцы, дзе быў мост, падалялася бэскі Вясковічы і Навасёлава, наогул утарыўся лядзены затор. На моцным марозе вада хутка замарзала і, не маючы матчынасі свабодна ічы далей, стала заліваць прасядую частку і пераўтварыла дарогу ў сапраўны каток.

Прыбывшы на месца здарэння спецыялісты грываліскай абароны вырашылі ліквідаваць небяспеку з дапамогай вясных. Спёры бліжэйшай вайсковай часткі прапарулі ў лядзе шурфы, заклалі туды неабходную колькасць трапін і кіруемы выбухам знішчылі лядзёны сцяну. Праз 3—4 месяцы вайсковым-падарунокам зноў прыйдзецца паправаваць, каб забяспечыць нармальнае праходжэнне вясновай паводкі. Па даных Вяшчэскага вадмэражнага паста, падобная лядовая капрыза здарылася на 7 дзён раней сярэдніх шматгадовых тэрмінаў.

Уладзімір ШЫК.

Частные объявления

Поздравляем!

ПОЛОХ Людмилу Феликсону с днем рождения.

Пусть будет всем на удивление твой светлый праздник — день рождения.

Пусть в твоём сердце молодость не гаснет, А вместе с ней тепло и доброта, Пусть вечным гостем в доме будет счастье,

Покрой, уют, дружба и красота. И пусть тебе в ближайший год во всем хоть чуточку везет.

С уважением Владимир, Нина и Алёна.

Самого заботливого, внимательного, щедрого, порядочного, деловитого, предпринимчивого, самого любящего и любимого человека Юрия ВЛАСЕНКА с днём рождения!

Юрочка, пусть все и всегда в твоей жизни так же, как и теперь, будет на 100%. Желаю, чтобы ангел-хранитель и впрямь оберегал тебя и покровительствовал всем твоим начинаниям!

Катя.

■ Продам. Комбайн СК-5 "Нива" в хор. сост. 1987 г.в. или менше. Тел. в Мінске 54-1-59.

Дом с сельхозпостройками в Воложинском р-не. Тел. в Мінске 235-96-43, тел. в Івене (8-272) 51-1-82.

3-комн. кв. ст.м. "Партизанская" за 18,7 тыс. усл. или менше на 1-комн. кв. +доплата. Тел.241-69-97.

Пернатки КИСС (ПВХ). ХБ, ИМС, сафетки ХБ. Тел.213-62-13.

Эл.телефон. Тел.234-61-32.

■ Куплю. Осциллограф, частотомер, радиостанция, можно несправные. Тел.268-14-09.

■ Услуги. Шью по журналу "Бурда", "Бутки" высокочастотные, дорогие. Тел.241-69-97.

Обивка мягк. мебели. Тел.241-02-25.

■ Приглашаем. Партнёров в серьёзный бизнес. Тел.211-67-22 с 8 до 11, с 19.

Администрация. работа для серьёзных людей с обучением в бизнес-центре. Тел.211-67-22 с 8 до 11.

Трудоустройство для серьёзных, коммунистических людей. Тел.216-80-00.

■ Разное. ПКФ ООО "Аминик" ликвидируется. Претензии принимаются в течение одного месяца.

уражаниями, якія вы перажылі. Гэта дапаможа зрабіць вывады, якія будуць каштоўна для вас дастаткова доўга і здолее аблегчы жыццё.

ВАДАЛЕЯМ трэба прапрацаваць планы на далейшае жыццё. Пастарайцеся зрабіць гэта з належнай мурашай і далёкабачнасцю. Ад таго, наколькі старанна вы расплываеце сваё далейшае жыццё, наколькі рэальна і правільна мэта паставіце перад сабой, залежаць далейшыя вашы асноўныя да гэтага самага жыцця.

РЫБЫ падыходзіць да завяршэння перыяду, калі ўва была прыцягнута да сферы сацыяльнага прызнання і кар'ернага росту. Усё, што было задумана да роспавядання ў справах вышэйзгаданай галіны, павіны быць рэалізаваны ў канкрэтных дзеяннях, і дзеянні гэтыя павіны насіць выразны, праметны і ў той жа час актыўны характар. Час яшчэ працуе на вас.

СТРАЛЯЦЫМ прыйдзеца прапрацаваць са сваімі планами і прасектамі. Сітуацыя спрыяльная для канкрэтнай работы па зацвярджэнні і, ў гэтым выпадку, з дапамогай дапамогі сабра і паліцыйна. Напрактыку тыдня можэ ўзнікнуць жаданне пазнацца са павышэннем у адзіноце. Па магчымасці рэалізуйце яго.

КАЗЯРКАМ патрэба ўнапярэдкова ўсе думкі і меркаванні, якія прыходзілі вам у галаву, да адування і з

Скартэпёнам патрэба прыйсці на канкрэтыя намаганні для завяршэння праграм, звязаных з маёчасным і фінансавым становішчам. Але гэта зусім не азначае, што дзеянні павіны быць адкрытымі і адважымі. Яны павіны быць збалансаваны, хутчэй, у адзіноце да сабе, чым у тое, што акружае. Ад таго, наколькі правільна вы зможце зрабіць вывады да ўзых у крокі з сваіх фінансавых пастах, у агульным, залежыць у канчатковым выніку самаадування.

СТРАЛЯЦЫМ прыйдзеца прапрацаваць са сваімі планами і прасектамі. Сітуацыя спрыяльная для канкрэтнай работы па зацвярджэнні і, ў гэтым выпадку, з дапамогай дапамогі сабра і паліцыйна. Напрактыку тыдня можэ ўзнікнуць жаданне пазнацца са павышэннем у адзіноце. Па магчымасці рэалізуйце яго.

КАЗЯРКАМ патрэба ўнапярэдкова ўсе думкі і меркаванні, якія прыходзілі вам у галаву, да адування і з

Скартэпёнам патрэба прыйсці на канкрэтыя намаганні для завяршэння праграм, звязаных з маёчасным і фінансавым становішчам. Але гэта зусім не азначае, што дзеянні павіны быць адкрытымі і адважымі. Яны павіны быць збалансаваны, хутчэй, у адзіноце да сабе, чым у тое, што акружае. Ад таго, наколькі правільна вы зможце зрабіць вывады да ўзых у крокі з сваіх фінансавых пастах, у агульным, залежыць у канчатковым выніку самаадування.

СТРАЛЯЦЫМ прыйдзеца прапрацаваць са сваімі планами і прасектамі. Сітуацыя спрыяльная для канкрэтнай работы па зацвярджэнні і, ў гэтым выпадку, з дапамогай дапамогі сабра і паліцыйна. Напрактыку тыдня можэ ўзнікнуць жаданне пазнацца са павышэннем у адзіноце. Па магчымасці рэалізуйце яго.

КАЗЯРКАМ патрэба ўнапярэдкова ўсе думкі і меркаванні, якія прыходзілі вам у галаву, да адування і з

Скартэпёнам патрэба прыйсці на канкрэтыя намаганні для завяршэння праграм, звязаных з маёчасным і фінансавым становішчам. Але гэта зусім не азначае, што дзеянні павіны быць адкрытымі і адважымі. Яны павіны быць збалансаваны, хутчэй, у адзіноце да сабе, чым у тое, што акружае. Ад таго, наколькі правільна вы зможце зрабіць вывады да ўзых у крокі з сваіх фінансавых пастах, у агульным, залежыць у канчатковым выніку самаадування.

СТРАЛЯЦЫМ прыйдзеца прапрацаваць са сваімі планами і прасектамі. Сітуацыя спрыяльная для канкрэтнай работы па зацвярджэнні і, ў гэтым выпадку, з дапамогай дапамогі сабра і паліцыйна. Напрактыку тыдня можэ ўзнікнуць жаданне пазнацца са павышэннем у адзіноце. Па магчымасці рэалізуйце яго.

КАЗЯРКАМ патрэба ўнапярэдкова ўсе думкі і меркаванні, якія прыходзілі вам у галаву, да адування і з

Скартэпёнам патрэба прыйсці на канкрэтыя намаганні для завяршэння праграм, звязаных з маёчасным і фінансавым становішчам. Але гэта зусім не азначае, што дзеянні павіны быць адкрытымі і адважымі. Яны павіны быць збалансаваны, хутчэй, у адзіноце да сабе, чым у тое, што акружае. Ад таго, наколькі правільна вы зможце зрабіць вывады да ўзых у крокі з сваіх фінансавых пастах, у агульным, залежыць у канчатковым выніку самаадування.

СТРАЛЯЦЫМ прыйдзеца прапрацаваць са сваімі планами і прасектамі. Сітуацыя спрыяльная для канкрэтнай работы па зацвярджэнні і, ў гэтым выпадку, з дапамогай дапамогі сабра і паліцыйна. Напрактыку тыдня можэ ўзнікнуць жаданне пазнацца са павышэннем у адзіноце. Па магчымасці рэалізуйце яго.

КАЗЯРКАМ патрэба ўнапярэдкова ўсе думкі і меркаванні, якія прыходзілі вам у галаву, да адування і з

Скартэпёнам патрэба прыйсці на канкрэтыя намаганні для завяршэння праграм, звязаных з маёчасным і фінансавым становішчам. Але гэта зусім не азначае, што дзеянні павіны быць адкрытымі і адважымі. Яны павіны быць збалансаваны, хутчэй, у адзіноце да сабе, чым у тое, што акружае. Ад таго, наколькі правільна вы зможце зрабіць вывады да ўзых у крокі з сваіх фінансавых пастах, у агульным, залежыць у канчатковым выніку самаадування.

Беларускі баскетбаліст — у сімвалічнай зборнай Еўропы

У ролі аднаго з фаварытаў еўрапейскага баскетбола аказаўся Аляксандр Куль, які ўпершыню выступаў за беларускую зборную ўзору 1998 года. Італьянскі часопіс "Суперскакетбол" на выніках трох апошніх адборачных тураў чэмпіянату Еўропы вызначыў дзве сімвалічныя зборныя каманды. У другую з іх ўключаны наш "гульбоў".

Васільеў ДУТАЎ, БелТА.

Апавяданне

Даліна д'ябла

Заставіліся толькі два шляхі: адзін на поўнач, другі — на захад. На ўсходняй ашчыне ўзыходзіліся ўзгоркі і жандармерыя. Ён паглядзеў на карту — далей на поўнач былі вёскі, дзе ён — не іспанец — адрозу ж папаўся.

...Прайшоў ужо два галы з таго часу, як ён разам з іншымі інтэргавідацыямі прыходзіў у Іспанію, але так і не навучыўся добра размаўляць на іспанскай мове.

Што было на захадзе — Іштван не ведаў, бо на захадзе яго карта запам'яталася абзначэннем закінутага ветра, каля якога ён зарэз і стаў. Там узвышаліся невялікія горы, нават узгоркі, і ён вырашыў, што так лясныя ўсё будзе скарэй.

Ваша. Ён выкінуў карту, якая была больш непразраднай, перакінуў сумку на другое плечы і рушыў да тор, разважаючы аб сваім лёсе, аб тым, як та сталася, што ён — просты венгерскі хлопец — апынуўся так далёка ад Радзімы і зараз трапіў у пастку, з якой і не ведаў, як вызваліцца.

Сонца яшчэ асвятляла стонную ад спякоты зямлю, калі ён узяўся за адзін з узгоркаў. У апошніх промнях сонца яго позірк адрываўся надзвычай прыгожа даліна, якую з усіх бакоў акружалі не-высокія горы. Усё даліна парасла лясамі густым лясам. "Тут мяне нічо не знойдзе", — падумала Іштван.

Калі ён спускаўся ўніз, было ўжо цёмна. Ён паглядзеў у ляс, жуячы на халду рэзкі хлеб, які ад доўгага знаходжання ў сумцы счасціўся ў прапах тытуну.

Стаміўшыся пасля цяжкай дарогі, ён ужо хацеў зрабіць прылёт і зачынаваць, як раптам пачуў — улацельніч брэхалі сабакі. "Яны ідуць па мной следзе!" — маланкі прамільгнула ў галаве дагадка.

Зямлю. Ён ляжаў, увесь ператварыўшыся ў слых. Брэх сабак не сціхаў, але змалваўся, што ён то ішчэ, то ішчэ, то ішчэ. У асобны моманты ён ужо думаў, што ўс